

ju Sud nije našao povredu prava iz čl. 10. (pravo na slobodu izražavanja) kad je država kaznila novinara koji je izrazio svoje mišljenje o javnoj osobi na osobito ponižavajući i uvredljiv način držeći da uporaba takva jezika ne opravdava javni interes, ni išta od općega dobra. U drugome slučaju presuđeno je da se nekim opisnim pridjevima ne možemo služiti u javnomgovoru, dok u ovom našem slučaju čak nije riječ o pojedincu nego o hrvatskome narodu. U ovome drugom predmetu EU sud utvrdio je kako je prijeđena granica dopuštenoga izražavanja kad je političar u jednoj situaciji novinarstvo nazvao nacističkim (a kod nas je postala svakodnevica častiti nekoga s fašističkim, klerofašističkim, talibokršćanskim, ustaškim). EU sud štiti pravo pojedinca na izražavanje stavova, čak i onih za koje nacionalna zakonodavstva drže da su prijetnja suverenitetu ili teritorijalnoj cjelovitosti i nedjeljivosti, ali pod uvjetom da ne pozivaju na nasilje i mržnju. Ni u jednom predmetu Europskog suda za ljudska prava nije pronađen primjer gdje bi se izvrgavalo ruglu i ismijavanju pa ni, eto, satirom, jedan narod i zato je pozivanje na praksu EU suda za ljudska prava u ovome slučaju promašeno ili tumačeno pogrešno na štetu hrvatskoga naroda. Pa kad se hrvatski narod ismijava i izlaže prijeziru i ruglu i to se nazove satirom, tko će ga onda štititi pred zakonom ako neće oni koji za to i postoje? To se goni po službenoj dužnosti i ako se ovdje nikome osobno ne da status oštećenika ili, pak, to treba dati svome hrvatskom narodu. Tko više može sam nastupiti pred sudom preuzimanjem kaznenog progona u ovome slučaju, ako to ne čini Dorh kao jedina mjerodavna i nadležna institucija upravo za takve pravni stvari? Što bi rekao jedan od poznatih satiričara Juvenal: *Tko će nas čuvati od naših čuvara?*

Ima još jedna stvar u ovome slučaju. Naime, taj zanimljivi članak 10. iz Europske konvencije o ljudskim pravima kakav imamo i u našem Ustavu, u svom st. 2. kaže da se pravo iz st. 1. toga članka, tj. sloboda izražavanja može ograničiti uvjetima, ograničenjima, ili čak i Hrvate neće nitko. Tko bi danas spominjao i znao za sudca Merona da nije bilo presude u svezi s 'Olujom'?! Jer o tomu je riječ, odnosno uopće o stvaranju suverene hrvatske države, nacionalne države

i nepristranosti slobene vlasti. Možemo se malo našaliti pa reći kako je Bog najprije sebi stvorio bradu, ali u ovome prijepornome tekstu pjesme rugalice, tj. satiričnog uratka, spominje se i sudac Meron, pa se na taj način ruga i njemu,

Uporaba grba, zastave i himne slobodna u umjetničkome i glazbenome stvaralaštvu i u odgojno-nastavne svrhe dopuštena je pod uvjetom da se time ne vrjeda ugled i dostojanstvo RH . Satiri je cilj upravo izrugivanje, ismijavanje, a zar to nije onda uvreda. Vrijedanjem himne, vrjeda se i hrvatski narod

ne kao osobi s prezimenom Meron, nego kao sudcu međunarodnoga kaznenog suda u Haagu koji je presudio našim generalima Gotovini i Markaču oslobođenjem od svih optužaba. Pa se, ako se već ne vidi kazneno djelo na našu (?) štetu, možda se moglo ispitati je li počinjeno kazneno djelo na štetu suda u Haagu izvrgavanjem ruglu člana toga suda, odnosno njegove presude. Jer mi volimo štititi i citirati sve što nam odgovara iz bijele Europe ili odlaziti po naputke ili brifige u neka moćna veleposlanstva. Bilo bi zanimljivo vidjeti kako bi EU sud reagirao na ovaj *case* kad bi došao pred njega i bi li štitio svoje institucije, ako već Hrvate neće nitko. Tko bi danas spominjao i znao za sudca Merona da nije bilo presude u svezi s 'Olujom'?! Jer o tomu je riječ, odnosno uopće o stvaranju suverene hrvatske države, nacionalne države

hrvatskoga naroda. To je taj stalni, bolni skrupul u nečijim cipelama.

Našim Eliotima izmaknuo novac za izdaju Gotovine

Možda postoji opravdanje za to *satiriranje* jer nekim je izmakla poveća svoticu novca da su generala Gotovinu možda uspjeli ugledati iza kakva ugla ili možda na kakvu našemu lijepom otoku, dojavili to Carli, a onda bi uz novac još imali i ekskluzivu na svojoj TV, makar se i ona zvala hrvatskom. A neki su ionako dobili i pohvale od Carle kako su bili kooperativni i više negoli je to mogla i sanjati. Naši Elioti. A čak su dali i javne prisegе kako će se držati Ustava RH. Čovjeku ih dođe žao ako im je u tomu bila sva životna sreća i radost jer Carla je izjavila tako kad je uhićen general Gotovina, a njezin kolega, naš čovik (ta i mi smo kojna za utrk u tom slučaju imali) odradio je dugogodišnji mandat na tome mjestu i nadoj se tu dočekati mirovinu. Toliko žarko da nam je znao na stručnome saštanju zaprijetiti da bude li on 'pao' zbog loših rezultata, da ćemo prije pasti svi mi. Nije jasno je li on zaista mislio da će pasti zbog loših rezultata jer taj naivan nije ili je to bila taktika držanja podanika u pokornosti strahom.

Ali povucimo paralelu prakse EU suda za ljudska prava s prijepornim tekstom u ovome našem slučaju. Može li se izbjegći dojam širenja mržnje i netrpeljivosti prema hrvatskome narodu u tom tekstu? Nije jasno kako pojedinac ili manjina može nametnuti svoj zakon većini, osim ako nije na snazi etnokracija, odnosno kako je moguće da zaštita prava više ljudi i zaštita pravnoga potreka i javnoga morala nemaju prevagu nad pravom pojedinca da sve to pogazi. Ali da, pitanje je koliko je 'Lijepa naša' naša i komu je naša. Uzgred, palo mi je na pamet i pitanje bi li se ovakvu odluku bilo donijelo npr. za vrijeme 'Oluje'? U Dorhu kažu da oni s 'tajmingom' nemaju ništa nego kako se stvari poslože, a ovdje su se posložile dvije godine nakon objave ovoga mrziteljskog teksta. Da, mrziteljskoga za svakoga komu je naša Lijepa naša. Ili, bi li tko potpisao takvu odluku i objavio ju npr. za vrijeme 17., 18., 19. studenoga 2015. ili 2016., da je ta stvar 'slučajno' tada došla na red.

BILOKACIJSKO UMIRANJE U JASENOVCU I PRIHVATILIŠTU

Mrežni jasenovački popis – izvrstan primjer masovnoga lažiranja podataka

Piše: NIKOLA BANIĆ I M. KOIĆ

Izvor podataka koji Javna ustanova Spomen-područje (JUSP) Jasenovac navodi za većinu osoba u mrežnom jasenovačkom popisu jest Popis žrtava Drugoga svjetskog rata Saveznoga zavoda za statistiku Jugoslavije iz 1964. godine. Njegovu nepotpunu inačicu moguće je pronaći na mrežnim stranicama Muzeja žrtava genocida u Beogradu. Kao što je već rečeno u prethodnim člancima i kao što je već nekoliko osoba pokazalo, JUSP Jasenovac iz nekoga razloga kao žrtve Jasenovac navodi i ljudi za koje savezni popis iz 1964. godine jasno navodi da nisu stradale u Jasenovcu. Nekad je to možda zato što neki drugi izvor istovremeno navodi kako je neka osoba stradala u Jasenovcu, što zapravo znači da sudbina te osobe nije poznata pa se te osobe ne bi trebale nalaziti na mrežnom jasenovačkom popisu. Naravno, kad je situacija obrnuta, odnosno kad neki drugi izvor navodi da osoba nije stradala u Jasenovcu, a primjerice savezni popis navodi suprotno, JUSP Jasenovac tu osobu i dalje navodi kao žrtvu, odnosno očito postoje dvostruki standardi. Nadalje, postoje i slučajevi kad je savezni popis naveden kao jedini izvor i kad se tvrdi da taj popis navodi da je neka osoba stradala u Jasenovcu, iako u stvarnosti navodi nešto drugo pa se, kako se čini, radi o (ne)običnoj falsifikaciji. Zbog važnosti ovakve više nego očite vrste prijevare, spomenutoj falsifikaciji je na kraju teksta posebno posvećen manji odlomak. Od stotine novih navodnih lažnih ili u svakom slučaju sumnjivih žrtava koje je moguće pronaći analizom ovakvih slučajeva, u ovome će članku zbog prostornoga ograničenja tema biti neke od navodnih dječjih jasenovačkih žrtava. O tome je jednim dijelom još u srpnju 2016. godine u pismu *Hrvat-*

skome tjedniku pisao Davor Glasnović, ali bez navođenja izvora podataka. No krenimo redom.

Postoji više djece za koju komunistički tzv. savezni popis iz 1964. godine navodi da su umrla u zagrebačkim prihvatištima, ali ih se ipak na mrežnom jasenovačkom popisu navodi kao jasenovačke žrtve. **Ljuba Dragić**, rođena 1938., otac Rade, mjesto rođenja Gornja Gradina u općini Bosanska Dubica. **Bosiljka Marković** (1940., Mile, Stara Krivaja). **Nevenka Mujadin** (1933., Mitar, Mali Grđevac). **Zdravko Popović** (1939., Mile, Stara Krivaja). **Dušan Ujić** (1936., Ilija, Mali Grđevac). **Milan Ujić** (1938., Ilija, Mali Grđevac). **Ljuban Vidović** (1938., Pero, Gunjevci) – kod njega u napomenama piše *Rogatica, Čavčići. Čavčići su

SPOMEN PODRUČJE jasenovac MEMORIAL SITE

POIMENIČNI POPIS ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945. » PREGLED I PRETRAGA POIMENIČNOG POPISA ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945.

SPOMEN PODRUČJE JASNOVAC	DJELATNOST	POIMENIČNI POPIS ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945.	SPOMEN OBLJEŽJA KCL JASENOVAC	PITAJU NAI	VIJESTI	KONTAKT	INFO	LINKOVI	JAVNA NAVABA
--------------------------	------------	--	-------------------------------	------------	---------	---------	------	---------	--------------

PREGLED I PRETRAGA POIMENIČNOG POPISA ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945.

ADAM PEŠUT
Ime oca: VASO
Godina rođenja: 1932
Mjesto rođenja: PETRINJA
Općina rođenja: PETRINJA
Narodnost: SRBIN
Način smrti: UBIJEN
Stradao / la: OD USTAŠA
Godina smrti: 1942
Mjesto stradanja: U LOGORU
Logor: STAR GRADIŠKA
Stratište: SZSJ64.
Napomena:

ZAHTEV ZA ISPIS PODATAKA IZ POIMENIČNOG POPISA ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945.
POPIS KRATIC/AZVORA U POIMENIČNOM POPISU ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945.

SPOMEN PODRUČJE jasenovac MEMORIAL SITE

POIMENIČNI POPIS ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945. » PREGLED I PRETRAGA POIMENIČNOG POPISA ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945.

SPOMEN PODRUČJE JASNOVAC	DJELATNOST	POIMENIČNI POPIS ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945.	SPOMEN OBLJEŽJA KCL JASENOVAC	KCL JASENOVAC	PITAJU NAI	VIJESTI	KONTAKT	INFO	LINKOVI	JAVNA NAVABA
--------------------------	------------	--	-------------------------------	---------------	------------	---------	---------	------	---------	--------------

PREGLED I PRETRAGA POIMENIČNOG POPISA ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945.

BOSILJKA BLANUŠA
Ime oca: DUŠAN
Godina rođenja: 1942
Mjesto rođenja: KALENDERI
Općina rođenja: KOSTAJNICA
Narodnost: SRPKINJA
Način smrti: UBIJENA
Stradao / la: OD USTAŠA
Godina smrti: 1943
Mjesto stradanja: U LOGORU
Logor: JASENOVAC
Stratište: SZSJ64.
Napomena:

ZAHTEV ZA ISPIS PODATAKA IZ POIMENIČNOG POPISA ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945.
POPIS KRATIC/AZVORA U POIMENIČNOM POPISU ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945.

SPOMEN PODRUČJE jasenovac MEMORIAL SITE

POIMENIČNI POPIS ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945. » PREGLED I PRETRAGA POIMENIČNOG POPISA ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945.

SPOMEN PODRUČJE JASNOVAC	DJELATNOST	POIMENIČNI POPIS ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945.	SPOMEN OBLJEŽJA KCL JASENOVAC	KCL JASENOVAC	PITAJU NAI	VIJESTI	KONTAKT	INFO	LINKOVI	JAVNA NAVABA
--------------------------	------------	--	-------------------------------	---------------	------------	---------	---------	------	---------	--------------

PREGLED I PRETRAGA POIMENIČNOG POPISA ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945.

MILENKO BLESIĆ
Ime oca: MARKO
Godina rođenja: 1937
Mjesto rođenja: CIMIROTI
Općina rođenja: GRADIŠKA
Narodnost: SRBIN
Način smrti: UBIJEN
Stradao / la: OD USTAŠA
Godina smrti: 1942
Mjesto stradanja: U LOGORU
Logor: JASENOVAC
Stratište: SZSJ64.
Napomena:

ZAHTEV ZA ISPIS PODATAKA IZ POIMENIČNOG POPISA ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945.
POPIS KRATIC/AZVORA U POIMENIČNOM POPISU ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945.

muslimansko selo blizu Drine u istočnoj Bosni kod Žepe. Nije jasno zašto se u napomenama jasenovačkoga popisa navodi taj podatak, ali može se naslutiti. **Vidosava Misimović** (1932.*), Stojan*, Jablanica) –

u napomenama jasenovačkoga popisa navodi se mjesto rođenja Sovjak kao i u "izvorniku". Sovjak i Jablanica susjedna su sela. **Živko Buletinac** (1940., Srban, Pauče). Podatak iz izvornoga tzv. saveznog popisa iz 1964. godine 'pojačan' je izjavom iz 2008. godine. To dosta govori o pouzdanosti tih izjava. Ova djeca umrla u prihvatalištima u Zagrebu na jasenovačkome popisu navode se kao žrtve iz Stare Gradiške: **Nikola Alavuk** (1940., Milan, Hum Vočinski), **Bosiljka Blanuša** (1942., Dušan, Kalenderi), **Milenko Blesić** (1937., Marko, Cimiroti), **Duro Bosanac** (1938., Stevo, Lađevac), **Ana Brkanović** (1939., Duro, G. Obrijež). **Savo Brkanac** (1935.*), Đuka, Kukunjevac). **Milica Brkić** (1938., Petar, Gejkovac), **Marića Crnobrnja** (1941., Vaso*/Veso, Stara Krivaja), **Živko Marjanović** (1930., Dragić, Maljevac), **Adam Pešut** (1942., Vaso, Petrinja), **Stevo Radović** (1930., Nikola, Mala Paukova), **Mileva Reljanović** (1941., Savo, Vojskova). Ovo nisu jedini slučajevi lažnih dječjih jasenovačkih žrtava koji se mogu prikazati obradom spomenutih izvora podataka, ali su najjednostavniji za navođenje jer im se podudaraju svi podaci. Ostali će se spomenuti nekom drugom prilikom.

Za četvero male djece iz okolice Bosanskoga Broda u inačici komunističkoga tzv. saveznog popisa iz 1964. godine navodi se da su umrli u prihvatalištima u Zagrebu. To su: **Bosa Đurić** (1941., Aleksa, Brusnica Mala), **Simeuna Jakovljević** (1940., Tomo, Klakar Donji), **Ljubica Vasilić** (1939., Andrija, Klakar Donji) i **Mara Vukman** (1940., Bogdan, Klakar Gorjani). Svi se nalaze na jasenovačkome popisu i godina smrti označena je kao nepouzdana, ali unatoč tome, u napomenama je naveden navodno točan datum kad su ubijeni u Jasenovcu. To je 22. rujna 1942 prema podatcima preuzetima iz knjige izdane u Srbiji 2005 godine.¹ Osim prihvatališta u Zagrebu postoje i druga mjesta gdje su

umirale navodne dječje jasenovačke žrtve i u nastavku slijede neki primjeri.

Stradali na raznim mjestima, a JUSP Jasenovac ih vodi kao svoje žrtve

Bosiljka Samardžija (1937., Savo, Samardžije) prema izvorniku na koji se pozivaju autori jasenovačkoga popisa, tj. prema komunističkom popisu iz 1964., umrla je u logoru u Sisku, a rođena je u Samardžijama koje su susjedne selu Turjaku. Zanimljivo da se u napomenama navode još dva alternativna mesta smrti – Novska i Mlaka – što ukazuje da se radi o naglašanju ili o manipulaciji podatcima. **Nada Kovačević** (1935., Đordija, Jablanica kod Bosanske Gradiške) prema jasenovačkome je popisu stradalila 1942. u Staroj Gradiški, a prema podatcima iz komunističkoga popisa iz 1964. umrla je u logoru Sisak. U napomenama mrežnoga jasenovačkog popisa navodi se vrlo zanimljiv podatak o prepostavljenome mjestu smrti „Kajzerica“. **Kajzerica** je dio Zagreba kod velesajma i hipodroma. Ondje je nekada bilo vojno vježbalište, a za vrijeme Drugoga svjetskog rata i mjesto za prihvat izbjeglica, pa tako i onih s Kozare. U navedenim primjerima vidi se da su čak i izbjeglice poslane u druge krajeve Hrvatske, pa i u Zagreb, stavljenе na jasenovački popis. Vjerojatno autori nisu znali gdje je Kajzerica i da se radi o dijelu Zagreba. Nisu to jedini kozarački deportirci koji su se našli na jasenovačkome popisu. Brat i sestra **Dragutin Babić** (1938., Spasoje, G. Podgradci) i **Vukosava Babić** (1937., Spasoje, G. Podgradci) prema podatcima iz komunističkoga popisa iz 1964. godine na koje se pozivaju autori jasenovačkoga popisa nisu stradali u Jasenovcu već pri deportaciji u Kostajnici.

Noskovačka Dubrava selo je uz Dravu na granici s Mađarskom, nalazi se u općini Čađavica sjeverno od Slatine.² Tijekom Drugoga svjetskog rata u selu je živjelo oko 200 stanovnika. Selo je udaljeno gotovo 100 km zračne linije od Jasenovca. U selu žive Hrvati i Srbi, potonjih je nešto više. To znači da su se izbjeglice s Kozare smještale i u hrvatskim selima s pretežno srpskim stanovništvom. Slične se primjere može naći i u požeškome kraju u Sloboštini, susjednim Perencima itd. Umrli tijekom deportacije u Noskovačku Dubravu, a navedeni kao ubijeni u Jasenovcu 1942. godine su **Milan Janković** iz Demirovca kod Bosanske Dubice, rođen 1942., otac Mirko; **Radojka Bezbradica** iz

Rakovice kod Bosanske Dubice, rođena 1942., otac Stevo; **Ranko Prica** iz Orahove kod Bosanske Gradiške, rođen 1942., otac Nedeljko* - u napomenama jasenovačkoga popisa navodi se alternativno ime oca Nevenka.

Prema popisu iz 1964. godine ovo su osobe koje su stradale pri deportaciji u Požegu, a navode se kao žrtve u mrežnom jasenovačkom popisu: **Kosa Bakić** rođena 1938., otac Nikola, prema jasenovačkome popisu iz Gašnice, a prema 'saveznom' iz 1964. godine je iz Bistrice. Bistrica i Gašnica susjedna su sela u općini Bosanska Gradiška. **Milka Bakić** (1936., Nikola, Gašnica/Bistrica) isti slučaj kao i kod 'sestre' Kose. **Janja Janjetović** (1937., Stanoje, D. Podgradci). **Milan Galić** (1938., Ostoja, G. Jurkovica) u starijim podatcima na koje se poziva jasenovački popis navodi se da je iz Elezagića. Elezagići su selo susjedno trima selima – Donja, Srednja i Gornja Jurkovica. **Milenko Klinčić** (1939., Miloš, Elezagići). **Dušanka Klinčić** (1932., Stevo, Elezagići). Kod **Stevke Milaković** (1938., Dušan, Elezagići) i u napomenama jasenovačkoga popisa piše kako je stradala u S. Požegi. To znači da autori popisa znaju za ove podatke, ali očito imaju svoje motive za povećanje jasenovačkoga popisa. **Nikola Kotur** (1940., Stojan, Gašnica). **Ranko Vidović** (1939., Lazar, Gašnica). **Miladin Vidović** (1933., Tomo, Gašnica). **Mirko Laloš** (1941., Milan, G. Jurkovica). **Vaso Laloš** (1935., Gojko, G. Jurkovica). **Savo Desančić** (1938., Nikola, G. Podgradci) u jasenovačkome su popisu kao mjesto rođenja navedeni D. Podgradci. **Vaso Desančić** (1934., Nikola, G. Podgradci) u jasenovačkome popisu također navedeni D. Podgradci kao i kod prethodnika, ali u napomenama su osim alternativnog podatka o mjestu stradanja u Požegi i još dvije različite godine rođenja. **Dmitra Ristić** (1934., Branko, Miljevići). U jasenovačkome popisu se kao žrtva navodi **Radovan Jerinić**. Izvor podatka je komunistički tzv. 'savezni' popis iz 1964. U tome izvoru navodi se Rade Jeremić ubijen 1941. u travanjskome ratu 1941. kod Požegi. Ime oca Risto, godina rođenja 1924. i mjesto rođenja selo Barica kod Bosanskoga Broda isti su, a još k tomu u napomenama jasenovačkoga popisa navodi se Rade Jeremić i da je stradao u Slavonskoj Požegi pa se može zaključiti kako je riječ o istoj osobi koju su autori jasenovačkoga popisa iskoristili za povećanje broja žrtava. **Zeljko Subotić** (1938., Ostoja, Vrbaška) u napomenama se

Mnoštvo je materijala koji pokazuje oprečnosti mrežnoga jasenovačkog popisa i saveznog popisa iz 1964., a pogotovo uzmu li se u obzir i ostale otkrivene, a još neobjavljene pogreške. Treba ponoviti kako je mrežni jasenovački popis u mnogim svojim dijelovima masovna prijevara s preko tisuću objavljenih pojmeničnih lažnih i sumnjivih žrtava

navodi alternativno mjesto smrti **Sloboština**. Prepostavljamo kako nije riječ o četvrti u južnom dijelu Zagreba, već o istoimenome selu zapadno od Požege pretežno naseljenog Srbima.

Prema srpskim podatcima u srpnju 1942. godine, na požeško su područje u 155 vagona dovedene izbjeglice s Kozare.³ Može se procijeniti da bi se u tom slučaju moglo raditi o oko 10.000 ljudi. Prema istome izvoru bojnik Luburić naredio je da se s izbjeglicama ima oštro postupati pa se zatim pojašnjava da to ustvari znači da im se ‘ne smiju davati propusnice za kretanje, izuzev onih koji su se prijavili za rad u Njemačkoj’.⁴ Prema srpskim tvrdnjama, u selu Sloboština kod Požege 16. kolovoza 1942. godine ubijeno je 1.368 izbjeglica s Kozare. Te podatke navodno je utvrdila nekakva ‘komisija Vrhovnoga suda Hrvatske u drugoj polovici 1946.’⁵ Prema sličnim izvorima radi se o 1.165 izbjeglica i 203 srpska seljaka iz sela kod Požege.⁶ U te se podatke može s pravom sumnjati jer su slične komunističke komisije ‘utvrdile’ razne stvari pa i da je u Jasenovcu ubijeno oko 700.000 uglavnom Srba. Jedan od podataka o 62 strijeljana partizana 16. kolovoza 1942. u Sloboštini indikativan je za cijeli slučaj.⁷ Naime, navodno je od sredine srpnja 1942. dolaskom partizana iz ‘Bosanske krajine’ intenzivirana partizanska aktivnost u požeškom kraju. Tako se navodi da su partizanske postrojbe do sredine kolovoza 1942. ‘oslobodile oko 210 sela na Psunj, Papuku i Krndiji, (...) i gotovo onemogućile svaki saobraćaj između Pakrača, Slavonske Požege i Našica.’⁸ Prema tim podatcima partizani su 11. i 12. kolovoza 1942. godine održali savjetovanje vojnih i partijskih rukovodilaca, a nakon savjetovanja 16. kolovoza 1942. godine reorganiziran je Prvi slavonski NOP odred u Prvi i Drugi slavonski partizanski odred.⁹ Po tim podatcima paradoksalno je tvrditi da ustaše navodno ‘kolju’ oko 3.000 nejači i strijeljaju preko 60 partizana dok njihovi vojni i partijski rukovodili sastanče, reorganiziraju odred, hvale se kako su oslobođili čak preko 200 sela i drže pod kontrolom sjeverni i zapadni dio požeške kotline, i to baš onaj kraj u kojem se navodno događa pokolj. To je tipičan komunistički karikaturalni prikaz povijesti temeljen na lažima. Postavlja se pitanje zašto je ubijeno ‘samo’ 1.165 tj. 1.368 izbjeglica s Kozare ako ih je dovedeno možda i oko

10.000? Zašto bi ih dovodili čak do Požege da bi ih se tu ubilo kad su u neposrednome susjedstvu Kozare prema komunističkim podatcima postojali ‘logori smrti’ Jasenovac i Stara Gradiška. Cijela ta konstrukcija ruši se čim se počnu postavljati jednostavna pitanja: tko, što, gdje, kada i kako? Komunizam je samo eufemizam za laž.

JUSP Jasenovac ustrajan u falsificiranju povijesnih dokumenata

U srpskome pamfletu Spisak žrtava rata iz 1992. godine, inačici starijega komunističkog popisa iz 1964. godine, nalaze se tri **Salamona Levija** čiji je otac navodno David. Prema tim podatcima sva su trojica rođena 1941., i živjeli su u Sarajevu. Razlikuju se po tome što je jedan cijeli svoj navodno kratki život proživio u Sarajevu. Drugi je navodno rođen u Osijeku. Treći je navodno rođen na nepoznatome mjestu i navodno je stradao tijekom bijega. Zanimljivo da u komunističkom popisu iz 1964. godine kod ekvivalentnoga upisa piše da je stradao kao izbjeglica u Sarajevu. U mrežnome jasenovačkom popisu ostao je samo jedan Salamon Levi, rođen 1941. godine. To znači da čak i kustosi u Spomen-području Jasenovac mogu prepoznati lažne podatke iz komunističkoga tzv. savezno-ga popisa tj. iz srpskoga ‘Spiska’. U digitalnemu arhivu Yad Vashema, osim podataka iz srpskoga pamfleta, nema ikaza rodbine ili neke židovske organizacije o trojici dječaka praktično beba imena Salamon Levi. Zanimljivo je da Salamona Levija rođenih oko 1941. i da im se otac zove David ima sve-

ukupno samo četiri, a trojica su iz srpskoga ‘Spiska’, to znači posredno iz komunističkoga popisa iz 1964. godine. To ukazuje da je upitno jesu li ta trojica stvarne žrtve bez obzira na mjesto smrti ili su tek komunistička propagandna fikcija nastavljena u srpskim memorandumskim pamfletima.

Isti je slučaj s još dvoje navodnih židovskih dječjih žrtava **Vita Levi** (1933., Izidor, Sarajevo) prema starim podatcima iz komunističkog popisa navodno je stradal u logoru Đakovo, 1942. godine. Na popisu stradalih u Đakovu nije spomenuta.¹⁰ Međutim, Vita Levi (1935., Izidor, Sarajevo) s istim identifikacijskim podatcima i neznatnom

promjenom godine rođenja nalazi se na starijim inačicama popisa koji su temelj za mrežni jasenovački popis, ali s razlikom da je navodno stradal u Jasenovcu 1941. godine. Trenutačna inačica podataka o Viti Levi kombinacija je obaju ‘izvornika’. Znanstveno gledano, moglo se provjeriti radi li se možda o Vidi Levi (1920.) iz Niša u Srbiji o kojoj, za razliku od navodnih sarajevskih imenjakinja, postoje iskazi rodbine da je ubijena u Srbiji. Međutim, to bi značilo da se s popisa mora ukloniti jedna žrtva, a to se rijetko prakticira. Sličan je slučaj s **Moricom Maestrom** (1931., Jozef, Sarajevo) koji je prema podatcima iz komunističkoga popisa iz 1964. godine stradao u Đakovu, ali na popisu žrtava iz Đakova istoimena je beba, stara tek 10 mjeseci. U jasenovačkom se popisu uz ime oca Jozef navodi i alternativa Leon, a niti godina smrti nije jednoznačna. Dvojba Jozef/Leon posljedica je preuzimanja podataka iz komunističkoga popisa tj. iz srpskog ‘Spiska’ gdje ima po nekoliko gotovo identičnih inačica za svaku priliku. Sve su to znaci koji ukazuju na manipulaciju podatcima. Prema jednome iskazu iz Yad Vashema, Moris Maestro iz Sarajeva rođen 1931. stradao je u njemačkome logoru Loborgrad. Iz ovih se primjera vidi kako nije diskutabilno samo mjesto stradanja, već i jesu li neki od navedenih uopće stradali pa i radi li se u nekim slučajevima o stvarnim osobama. Nakon navođenja novih primjera i prije zaključka, možda treba opet naglasiti viđene falsifikacije.

Pod pretpostavkom da u cijelome tekstu neke važne stvari možda nisu dovoljno istaknute, itekako ima smisla pojasniti kako i zašto nekome jasno pokazati da se u JUSP Jasenovac vjerojatno falsificiraju povijesni dokumenti. Pogledajmo opet spomenute Milenka Blesića, Bosiljku Blanuša i Adama Pešuta. Što je njima zajedničko? Za početak to da im je u mrežnom jasenovačkom popisu kao jedini izvor podataka o smrti u Jasenovcu naveden komunistički savezni popis iz 1964. godine. Znači ništa više, nikakva dodatna knjiga, ništa čime bi se proširio potencijalni manevarski prostor za navođenje drugih mogućnosti, samo spomenuti popis. Međutim, ako se ide pogledati iste te osobe s istim imenom, prezimenom, imenom oca, godinom i mjestom rođenja u inačici popisa iz 1964. godine dostupnoj na mrežnim stranicama Muzeja

žrtava genocida u Beogradu, jasno se vidi da piše upravo suprotno, a to je da su umrli u dječjemu prihatilištu u Zagrebu. Dakle u izvoru piše jedno, a JUSP Jasenovac navodi da piše drugo. Ako ovo nije laž, što je onda? Ako ovo nije falsificiranje, kako drukčije to objasniti? Naravno, uvjek se može reći da je beogradska inačica saveznoga popisa dodatno uređena. Ali nekome tko bi tvrdio takve stvari, slobodno se može dodati jedna činjenica. Na više mjesta dostupan je podatak da su prema popisu iz 1964. godine u Jasenovcu stradale 49.602 osobe, a u Staroj Gradiški 9.586 osoba. To je sveukupno 59.188 osoba. Ipak, broj osoba za koje se popis iz 1964. godine navodi kao izvor podataka na mrežnom jasenovačkom popisu je značajno veći od toga – za Jasenovac on iznosi 51.629, a za Staru Gradišku 10.746 što zajedno daje 62.375. Jedan od odgovora zašto je tome tako, odnosno odakle se pojavilo preko 3.000 dodatnih žrtava je da se u nekim slučajevima jednostavno falsificiralo ili izmišljalo navedeni izvor podataka, što je u ovome članku zapravo i očito pokazano na konkretnim primjerima. To je znači slično kao da tvrdite da u Bibliji piše da su svetoga Stjepana ubile ustaše u Jasenovcu, iako jasno piše da je umro drukčije. Nevjerojatno, ali na žalost istinito.

Ovako se može nastavljati još dugo jer samo materijala koji pokazuje oprečnosti mrežnoga jasenovačkog popisa i saveznog popisa iz 1964. godine ima i previše, a kamoli dok se u obzir uzmu i ostale otkrivene, a još neobjavljene pogreške. Ukratko, opet treba ponoviti da je mrežni jasenovački popis u mnogim svojim dijelovima zaista masovna prijevara s preko tisuću objavljenih poimeničnih lažnih i sumnjivih žrtava čiji su podatci dostupni na stranici <http://croatiarediviva.com/>. Nadalje, na temelju podataka korištenih u ovome članku, posebno je zanimljivo istaknuti da u JUSP Jasenovac, kako se čini, falsificiraju i podatke iz dokumente koje navode kao izvore podataka, ili da su izrazito nemarni. Koliko se god neki trudili u takvim nastojanjima, kako vrijeme prolazi, mrežni će jasenovački popis sve više biti prokazivan kao primjer masovnoga lažiranja podataka u propagandne svrhe i vjerojatno će postati i školski primjer takvih radnji. Možda je još zanimljivije pitanje tko će sve ostati zapamćen kao branitelj ovakvih i sličnih laži.

Zanimljivo je istaknuti da u JUSP Jasenovac falsificiraju i podatke i dokumente koje navode kao izvore podataka. Koliko god se neki trudili u takvim nastojanjima, kako vrijeme prolazi, mrežni će jasenovački popis sve više biti prokazivan kao primjer masovnoga lažiranja podataka u propagandne svrhe i postati i školski primjer takvih radnji. Još je zanimljivije pitanje tko će sve ostati zapamćen kao branitelj ovakvih i sličnih laži